ADJUTANTURA GENERALNA
NACZELNEGO WODZA
L. dz. 8515 JH
Wpłynęło dn. 25.11 192 2 roku
Wysłało dn. 192 roku
Załączników

Paryż dn. 27/I

KS

Kochany Panie Majorze,

Przedwczoraj miała miejsce pierwsza rozmowa płk. Zamoyskiego z Poincaré. Ponieważ Pan wie zapewne jak trudno za wszelką pracę, nie będzie oficjalnego raportu tylko list prywatny. Pozwala do Skirmunta. Obawiam się, że list ten może nie być oparty Komendantowi i wobec tego wszelkie pracie nowszej treści tego co przedział Poincaré.

1. Sprawa umów wojskowych z Francją. Poincaré stwierdził, że umowa handlowa będzie w tych dniach podpisana (tekst ostateczny jest już zaaprobowany) a zatem umowy polityczna i wojskowa nabiorą siły formalnej.

O spłacie kredytów wojskowych Pan wie nie mówił. Jubilowy od miesiąca w trakcie oczekiwania odpowiedzi na nasze ostatnie propozycje co do kredytów. Stanowi na

Fr.

Quai d'Orsay. Tymczasem jeden dowcip
wrzucony między Quai d'Orsay a Mini-
sterstwem wojny. Jak dotąd nie mamy
powodów przypuszczania poważniej-
szych trudności.

2. W sprawie sojuszu angielsko-francu-
skiego, Poincaré zakomunikował, iż
dowiaduje się z rozstrzygnięcia w tej lub
innej formie gwarancji angielskiej
na wypadek napadu Niemiec na
Polskę lub Czechy. Jednocześnie jednak
dodał, że nie wiemy, aby można było
osiągnąć zgody na to Anglji, że mowa
zresztą zgody na przegrany nie zapobiega
jednak dalszych rokowań w tym kie-
runku. - Poincaré wspomniał, że wia-
domość od rozciągnięcia sojuszu francusko
angielskiego nie może on odbić się
ujemnie na stosunkach z nami.

3. W sprawie konferencji w Genui.
Poincaré nie wierzy w możliwość jej
realnych rezultatów. Zdaniem jego
sytuacja wytworzona przez konferencję

PILSUDSKI INSTITUTE ARCHIVES New York

nie przeszkadza zbieraniu informacji do przyszłej pracy Genui, zadanych warsztatów a priori. Trzeba będzie na samej konferencji postawić warunek aby przed przystąpieniem do dyskusji nad wzajemnymi żądaniami państwa dzisiejszego, kolejnego przyjść zobowiązania zawarte w decyzji w Cannes (6 punktów uchwały z dn. 6/I 6.2.). Pierwsi wyrażenia ewentualność tego, że dzisiaj Francja nie przystąpi udziału w konferencji w Genui, nie wyklucza natomiast ewentualności opuszczenia przez delegację francuską konferencji w trakcie jej trwania. Dalej P. mówi o Rumunii przypomina się wrażenie przed Genuą przeszkody algorytmu. Na wypadnie Portu Konstytucyjnego czy myśli o przyjęciu się wielkich wodzów, przedział - „nie, nie na wielkich i małych w tej sprawie

wujcy się rozwój i położenie jest przedmiotem wnikliwych obserwacji. W sprawie Gdańska rozmowa będzie z Wami, gdyż uważam że w sprawach ekonomicznej Polska jest bardzo poważnym czynnikiem i przedmiotem z którym należy się liczyć."

Cała rozmowa była prowadzona w duchu P. w duchu bardzo serdecznym i z dużym zainteresowaniem wszystkiego co do Polski.

Pan ambasador Kopiec przesłał Panu Ministrowi list o ogólnej sytuacji Litwy w związku z rozmową z P. i innymi dyplomatami. W drodze nie dużej konsultacji i otrzymaja się przedmiotowe pouczenie rozmowy

Łączę dłoń Tych

INSTITUTE
ARCHIVES
New York

8516 I 4

O d p i s.

Paryż dn.27/I.22.

Do mjr. Smolany

Szanowny Panie Majorze!

Przedwczoraj miała miejsce pewna rozmowa posła Zamoyskiego z Poincare. Ponieważ poseł uważa jej treść za najściślej poufną, nie będzie oficjalnego raportu tylko list prywatny do p.Skirmunta. Obawiam się, że list ten może nie być okazany Komendantowi i wobec tego najściślej poufnie komunikuje poniżej treść tego, co powiedział Poincare.

1/.Sprawa umów naszych z Francją.

Poincare stwierdził, iż umowa handlowa będzie w tych dniach podpisana /tekst ostateczny jest już zaakceptowany/, a zatem umowa polityczna i wojskowa nabiorą siły formalnej.

O sprawie kredytów wojskowych Poincare nie mówił. Jesteśmy od miesiąca w trakcie oczekiwania odpowiedzi na nasze ostatnie propozycje co do kredytów złożone na Quai d'Orsay. Tymczasem jeszcze trwają rozmowy miedzy Quai d'Orsay a ministerstwem skarbu. Jak dotąd nie mamy powodów przewidywania poważniejszych trudności.

2/W sprawie sojuszu angielsko-francuskiego, Poincare zakomunikował, iż domaga się w tej lub innej formie rozciągnięcia gwarancji angielskich na wypadek napadu Niemiec na Polskę lub Czechy.

Jednocześnie jednak stwierdził, że nie wierzy, aby można było osiągnąć zgodę na to Anglji, że uważa rzecz zgóry za przegraną, nie zaprzestanie jednak dalszych wysiłków w tym kierunku. Poincare zapewnił, że niezależnie od rozciągłości sojuszu francusko-angielskiego nie może on odbić się ujemnie na umowach z nami.

3/W sprawie konferencji w Genui.

Poincare nie wierzy w możliwość jej realnych rezultatów. Zdaniem jego sytuacja wytworzona przez konferencje nie pozwala zobowiązać bolszewików do przyjęcia przed Genuą żadnych nacisków a priori. Trzeba będzie na samej konferencji postawić warunek, aby przed przystąpieniem do dyskusji nad właściwymi tematami porządku dziennego, bolszewicy przyjęli zobowiązania zawarte w decyzji w Can-

PILSUDSKI INSTITUTE ARCHIVES New York

nes /6 punktów uchwały z dn. 6/I.b.r./ Poincare wyklucza ewentualność taką, w której Francja nie przyjęłaby udziału w konferencji w Genui, nie wyklucza natomiast ewentualności opuszczenia przez delegację francuską konferencji w trakcie jej trwania. Dalej uważa Poincare za konieczne porozumienie się z aljantami przed Genuą. Na zapytanie posła Zamoyskiego, czy myśli o porozumieniu się wielkich mocarstw, powiedział -"nie, niema wielkich i małych w tej sprawie, wszyscy są równi i potrzebne jest porozumienie miedzy wszystkimi aljantami. W specjalnie bliskim kontakcie bedą z wami, gdyż uważam, że w sprawach rekonstrukcji Rosji Polska jest bardzo poważnym czynnikiem i porozumienie z nią uważam za specjalnie ważne i pożyteczne".-

Cała rozmowa prowadzona była ze strony Poincare w tonie bardzo serdecznym i z dużym zainteresowaniem, zwłaszcza co do kwestji Genui.

Przez następnego kurjera przyśle Panu obszerniejszy list o ogólnej sytuacji tutaj w związku z rozmową z Poincare i innymi drobniejszymi. W każdym razie trzeba skonstatować, że otwierają się przed nami nowe pomyślne możliwości.

Uścisk dłoni łączę

m.p. Łukasiewicz

Za zgodność: